

Dissabte, 26 de febrer de 2005, hora: 11h-12h, aula: Paranimf

Taller 87

El teatre a l'escola

Activitat teatral proposada per: Educació sense fronteres

Amb la participació de Marisol Casas, Laura Conejero, Pere Farran, Txus Martínez i César Rojas.

Taller

Des de l'O.N.G "Educació sense Fronteres", dedicada a l'educació no formal, s'explica que es vol arribar a les escoles fent teatre i, a través d'aquest, incitar a la reflexió a tots els agents socials que formen els centres escolars.

S'inicia el taller amb la representació d'una peça teatral. S'escenifiquen cinc situacions impregnades de violència entorn el món de l'educació, on es poden observar cinc tipus d'interrelacions diferents:

- *Relació mare - pare:* separats i enfrontats per educar de manera diferent el seu fill adolescent.
- *Relació cap d'estudis (el pare) – professora:* protagonitzen una discussió on s'acusa a la professora d'irresponsable i de ser font constant de problemes amb alumnes, col·legues i pares i mares. En definitiva, se l'acusa de no seguir les normes estipulades per l'institut, ni dins ni a fora d'aquest.
- *Relació professora - alumnes:* després de ser esbrincada, la professora torna a l'aula. Ella, es lamenta de la duresa de la feina i de no cobrar prou. A la vegada se sent ridícula i petita davant dels alumnes. Els alumnes perceben el mal estar de la docent i no li tenen cap respecte. La professora descarrega la seva ràbia i impotència amb un dels alumnes conflictius de l'aula.
- *Relació alumne - alumne:* l'alumne expulsat de l'aula, es baralla, fins a arribar a les mans, amb el seu company per una menudesa. Tot és fruit de la situació que ha viscut a la classe: la professora l'ha deixat en ridícul davant els companys i companyes.

- *Relació mare - fill (alumne)*: l'afany de sobreprotecció de la mare vers el seu fill, fa que la seva relació sigui desastrosa. Finalment el noi li obre els ulls a la seva mare, el problema és la fracassada vida d'ella.

L'objectiu del taller és fer un "teatre transformador". Per aconseguir-ho, es fa servir aquesta metodologia dirigida a alumnes d'ESO:

Un cop representada la funció pertinent, es tractaria de repartir diferents fitxes entre tots/es els/les alumnes, on en cadascuna es descriu una de les cinc situacions de violència. Agrupats o no, l'objectiu és crear debat sobre una pregunta : *Com intentar aturar la violència?* Tot exposant les diferents opinions, s'ha d'arribar a un acord per a canviar els finals de les diferents escenes i que aquestes acabin bé. El debat necessita d'un/a moderador/a, ja que és important que el taller es porti a terme de forma ordenada, passant per totes les fases per tal que els/les alumnes arribin a entendre l'essència d'aquest. Finalment es tornarà a representar l'obra amb els finals que s'hagin acordat. Durant aquesta segona escenificació, els/les alumnes podran intervenir i interrompre en tot allò que els sembli.

Debat

Es comenta als actors que, potser els papers representats inicialment són massa negatius, que tot i haver de fer que predomini la violència, es podria introduir algun tret de positivitat la funció.

També s'apunta que podria estar molt bé escriure les peces teatrals basades en alguna experiència de conflicte viscuda a l'escola. Hi ha molta feina feta entorn al teatre i l'escola, però la majoria de vegades això s'associa a nens i nenes amb discapacitats psicològiques. El fet de posar en escena situacions de la nostra vida quotidiana és una experiència positiva per a totes les persones.

Finalment es posa sobre la taula, per part d'un dels actors, la falta de treball a les escoles sobre l'imaginari. Actualment, es dona tot mastegat i es treballa de forma mecànica. Es té molta por a fer el ridícul i, el teatre, aquest treball amb l'imaginari, pot ser una bona teràpia per aprendre a no avergonyir-nos de res del que fem.